

събирайте сълзитѣ. Или пъкъ оставете ги да капятъ върху раната. Тази вода е лѣчебна. Плачете, но нека плачѣтъ ви бжде смисленъ! Ако плачете, трѣбва да знаете защо плачете. Кажете ми, защо плачете вие? — (Да олекне на душата ни.) Природата не обича да изразходва напразно своитѣ енергии. Свещената вода, която изтича отъ вашитѣ извори, трѣбва ли да пада на земята? Ако свещеникѣтъ ви е налѣлъ малко вода или малко винце отъ причастието, напри- мѣрь, вие пазите да не се излѣе на земята, казвате: свето вино е това вино. Добрѣ, виното е свето, а сълзитѣ, които излизатъ отъ нашитѣ очи, не сж ли свети? Азъ считамъ, че нашитѣ сълзи сж тѣй свети, както виното, което ви е далъ свещеника.

То у васъ трѣбва да се създаде една мѣрка, съ която да мѣрите нѣщата. Азъ забѣлѣзвамъ отъ редъ години, че вие нѣмате една опрѣдѣлена норма въ живота си. Вие сждите, но още не разбирате, кои нѣща сж морални, и кои не сж морални. Запри- мѣрь, ако единъ ученикъ излѣзе на дѣската и не може да рѣши задачата си, всички ще му се смѣете. Да допуснемъ, че той е направилъ извѣстна погрѣш- ка. Какво лошо има въ това. Защо ще му се смѣте? Какво означава смѣха? Мислите ли, че онзи чо- вѣкъ, който се смѣе, е много умень? Като ученици,